

Folketingets Forhandlinger. (38.)

23. Okt. 1898. 1. Beh. af

Finanslovs. f. 1897—98.

594

Det er os særlig om at gøre at faa en god Forbindelse med Norge, netop ved at dette Tog kan være der ved Middagstid naar de norske Dampere og Gøteborg-Dampene gaa derfra. Vi Landmænd vente ogsaa at faa en ikke ubetydelig Rødestort til Norge. Den er ikke ubetydelig nu for Tiden. Skønt vi ikke kunne komme længere dermed end til Kristiansand. Men kunde vi ved en Togforbindelse gennem Jylland faa god Forbindelse med Thyland og derved opnaa en bedre Dampstiftsforbindelse med Norge, saa at vi kunde komme til Aarvig, have vi Bjerne ved Kristiania Fjord for os, og saa kunne vi eksportere til alle dem. For os Landboere spiller det en stor Rolle, om vi kunde komme til disse norske Bjer. Da der er lagt Hindringer i Vejen for Forsendelse af Kreaturer både til Thyland og England, har det jo overordentlig meget at betyde, om vi kunde komme Nord paa. Men naar Eksportforholdene ikke ere saaledes, at vi kunne faa Rødet derop i god og frist Tilstand, kunne vi ikke vente at faa noget ud deraf. Derfor gælder det om, at dette Tog kan blive saa godt, at det kan naa Frederikshavn ved Middagstid. Det synes mig heller ikke, at det vilde være noget overdrevent at forlange den Rørehastighed, som der den Gang var fra Vandrup til Frederikshavn af 9³ Timer, en Rørehastighed af 41 Kilometer pr. Time. Her paa Sjælland have vi jo en Rørehastighed af 55 Kilometer, og derfor synes det mig ikke ubilligt at forlange den anden ringere, for Jylland. Det var ikke urimeligt at forlange, at Toget endog gik lidt hurtigere. Det bedste tykke Tog, som gaar gennem Hertugdømmerne, fører 51 Kilometer. Det fører en halv Time — 34 Minutter — hurtigere end det førte i 1886—88, saa naar vi lægge denne Hastighed til den danske Tid, tror jeg, at det Tidspunkt, jeg antogede som det rette for Ankomsten til Frederikshavn, nemlig mellem Kl. 12 og 1, vil passe med den Tid, vi før havde fra Vandrup til Frederikshavn, nemlig 9 Timer. Jeg tillader mig at henstille til den høitærende Minister, at tage dette under Overvejelse.

Formanden (Sofus Høgsbrø):

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Bramsen) har begæret Ordet. Da

det er for tredje Gang, udtrædes Tingets Samthkke. Er der nogen, der begærer Afstemning? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, betragter jeg Samthkket som givet.

Bramsen: Jeg havde naturligvis overvejet, hvad jeg udtalte til det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds (C. Hage) i Gaar og, for saa vidt det overhovedet var muligt, forud overbevist mig om, at alt, hvad jeg fremførte, havde sin Rigtighed. Men jeg havde dog kunnet tænke mig den Mulighed, at det ærede Medlem for Københavns 7de Valgkreds kunde have haft en eller anden Indvending at gøre. Da jeg nu har hørt, at han ikke har haft det, vil jeg fremtidig betragte de af mig fremførte Fakta som uomstødelige. Naar imidlertid det ærede Medlem, muligvis i Mangel af det ønstelige Materiale, har troet, det var muligt at føre denne Skærmydsel over paa mine Enemærker, maa jeg tilsaa, at det forundrer mig i høj Grad. Jeg kan nemlig ikke se rettere, end at jeg, saa længe jeg overhovedet har tænkt over og bestæftiget mig med dansk Politikk, har været i den størst mulige Overensstemmelse med mig selv. Forholdet er nemlig dette, at da Folketingsmanden for Frederiksbergkredsen (Hillev Schou) ikke ønstede Valg, meldte Hr. Højesteretsassessor Nyholm sig som Kandidat, og efter at jeg, der i øvrigt kendte den paagældende Herre personligt, havde overbevist mig om, at han ikke var nogen Tilhænger af Fordringen om Folketingsparlamentarisme, at han var en varm Ven af vort Forbudsvejen — han havde vist endogsaa været Ordfører for den store Adresse om Fædrelandets Forsvar — og at han endelig stillede sig i Modsatning til Socialdemokratiet og ikke ønstede nogen Understøttelse fra dette Partis Side ved sit Valg, saa forekom det mig, da det netop er de Punkter, som den Gang udgjorde og endnu væsentlig udgjøre Højres Program, at det maatte være en Kandidat, som en Højremand kunde stemme paa og ogsaa stille. Da jeg har stemt paa ham, har jeg ogsaa kunnet stille ham, og jeg har den Gang stemt paa ham. Al jeg har tilladt nogen at opføre mig som Stiller, betvivler jeg, men jeg accepterer det. For denne Mand's Vedkommende blev ved Sammenligningen med hans Modkandidat